

[Grethe Fenger Møller]

som vil trappe af, når problemet forhåbentlig snart bliver løst.

Man må også sige, at regeringen har forsøgt at forbedre jobskabelsesforslaget ved at tage flere regler ind om arbejdsmarkedsnævnets og landsarbejdsnævnets kompetence. Jeg må bare sige, at jeg synes ikke, det er godt nok. For det andet mener jeg, man må sige, at marts pakken kræver en meget grundig udvalgsbehandling, og den er jeg også sikker på at vi får, ligesom jeg er sikker på, at partierne i folketinget vil medvirke positivt til den.

Det er også en enormt kostbar pakke, regeringen er kommet med til os her, og det er faktisk umuligt ved en gennemgang af forslagene at foretage konkrete beregninger over, hvad de økonomiske konsekvenser ville være, såfremt marts pakken uændret gik igennem, hvad den ikke kommer til.

Når vi så ser på forslaget om jobskabelse, må man sige, at det primært må være den økonomiske politik, der skal bedre konkurrenceevnen og dermed også løse de beskæftigelsesmæssige problemer. Det står nogle steder i bemærkningerne, men man skal lede et godt stykke inde, før man ser en sætning om, at det primære må være den økonomiske politik. Vi mener, at det må være den økonomiske politik, der skal klare disse ting på længere sigt. Den selektive arbejdsmarkeds politik kan aldrig komme til at fungere som et alternativ til den økonomiske politik, men alene som et supplement til denne.

Hvad er det, regeringen vil med denne marts pakke? Den siger, den vil bekæmpe arbejdsløsheden og især afskaffe ungdomsarbejdsløsheden, og det er jo en målsætning, vi kan være enige om. Men er det godt nok, det, vi får i denne pakke? Der har været mange forsøg tidligere. Vi har haft en jobtilbudsordning, og vi har haft fremrykkelse af jobtilbudsordningen, men det har ikke givet nok. Nu får vi så her et forslag om jobskabelse, som siger, at enhver kan ansøge om støtte til oprettelse af nye arbejdspladser. Det er jo en meget generel formulering, men den bliver selvfølgelig uddybet både i lovforslaget og i bemærkningerne.

Arbejdet skal være af samfundsmæssig værdi. Hvordan foretager vi denne afgrænsning? Det skal være arbejde, som ellers ikke ville være blevet udført. Men samtidig siger man jo mange steder i bemærkningerne, at det, man skal forsøge, er på den ene side at

finde noget ekstraordinært, noget, der ikke ellers ville være blevet udført, og på den anden side skal man nærme sig det normale job.

Som punkt 3 siger man, at arbejdet ikke i væsentligt omfang må reducere efterspørgslen efter produkter og tjenesteydelser, der allerede produceres. Hvad vil »i væsentligt omfang« sige? Vil det sige, at man accepterer konkurrenceforvridding, og hvordan skal man fortolke denne form for væsentlighed?

Det, man kan være bange for, er, at regeringen i sit forsøg på at bekæmpe arbejdsløsheden bruger et middel, der betyder, at vi ændrer kurs i retning af at kommunalisere store dele af den private sektors produktion. Man siger jo klart, at formålet er at udvide kommunernes og amtskommunernes muligheder for at fremme beskæftigelsen gennem en øget adgang til produktion med henblik på afsætning. Har vi nogen som helst garanti for, at vi får en nettoudvidelse af beskæftigelsen på dette område? Vi har utallige erfaringer fra jobtilbudsordninger, hvor dette ikke var tilfældet, og derfor må vi kræve, at der ikke gennemføres en form for lovgivning, som flytter produktionen fra private til kommunale virksomheder.

Vi ønsker at få gang i det private erhvervsliv, men vi ønsker ikke, at prisen for dette skal være en konkurrenceforvridding, at man simpelt hen lukker mindre virksomheder og så i stedet for starter en kommunal produktion.

Det, vi ønsker det skal ende med, er en støtte, således at det private erhvervsliv får bedre vilkår at fungere under, og vi ønsker også, at arbejdsmarkedsnævnets godkendelse skal ind under alle omstændigheder, der er jo tilfælde, hvor det i henhold til loven ikke er muligt.

Vi tror også, der er en risiko for, at jobskabelsesordningen vil medføre en vækst af urentable produktioner.

Det, der er afgørende, er: hvad vil regeringen egentlig gøre her til sidst? Hvad vil regeringen? Nogle ministre har udtalt, at marts pakken er et enten-eller. Andre ledende socialdemokrater har sagt: ja men det er noget, vi lægger frem, det er noget, vi kan tale om under udvalgsbehandlingen, og da må jeg sige til regeringen, at den har ingen parlamentarisk mulighed for at gennemføre marts pakken alene. Den er nødt til at samarbejde